

bund mig nærmest at være en Misforstaaelse.

Jeg vil atter, idet jeg sluttelig tilsiger mit Partis Støtte til Gennemførelsen af den bedst mulige Lov paa dette Omraade, udtale Haabet om, at det ved de Forhandlinger, vi skal føre, idet der antagelig vil blive nedsat et Udvalg, skal lykkes at føre Lovforslaget frem til et tilfredsstillende Resultat.

Valdemar Nielsen: Jeg har kun ganske enkelte Bemærkninger at gøre til den højtærede Indenrigsminister, idet mit Indtryk af disse Forhandlinger munder ud i, at det meste af det, vi diskuterer her, egner sig bedst til Behandling i et Udvalg. — Den højtærede Indenrigsminister syntes at være interesseret i at konstatere et Modsætningsforhold mellem den Stilling, mit Partis Ordfører ved den tidligere Løjlighed indtog, og de Betragtninger, jeg gjorde gældende, da jeg talte for et Par Dage siden. Jeg har læst vor daværende Ordførers Tale igennem og kan med min bedste Villie ikke se, at der skulde være nogen særlig Uoverensstemmelse mellem de to Ordføretaler, den, han holdt, og den, jeg holdt. Men den højtærede Minister taler maaske ud fra den Betragtning, at man roser altid de fraværende og taler godt om de døde, og mit Partis Ordfører den Gang staar jo ikke her i Dag. Det kan være, at det er derfor, den højtærede Indenrigsminister er interesseret i at faa ham gjort bedre, medens det maaske vilde have stillet sig anderledes med Ministerens Velvillie, hvis den vedkommende havde staaet paa denne Plads i Dag.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at efter at jeg har hørt ham tale sidste Gang, er mit Haab om at faa et godt Resultat ud af nærværende Lovforslag blevet noget forringet. Da jeg hørte den højtærede Ministers Forelæggelsestale, syntes det mig, at der var i mange Maader en Haand rakt ud ogsaa mod andre Anskuelser end dem, der repræsenteres af de tre Partier, der støtter den nuværende Regering. Men efter den højtærede Indenrigsministers Tale her under Lovforslagets Behandling synes det, som om han har taget sit Standpunkt, et Standpunkt, som faar udelte Tilslutning fra de tre Ordførere, henholdsvis Venstres, de Konservatives og Erhvervspartiets Ordfører; men det skulde

glæde mig i høj Grad, om det Arbejde, som vil blive gjort i det Udvalg, som nu vil blive nedsat om dette Lovforslag, kunde resultere i, at den Følelse, jeg har haft af en Modvillie hos den højtærede Indenrigsminister til at tage mod Ændringer, vil vise sig forkert.

Jeg vilde nu gerne omtale de Bemærkninger, den højtærede Minister kom med til mig. Jeg tror ikke, vi kan blive enige om Begrundelsen af de legemlige Straffemidler. Den højtærede Indenrigsminister mener i Modsætning til mig, at der for at anvende legemlige Straffe, navnlig dette at stikke en regulær Lussing ud, skulde kræves en ret betydelig pædagogisk Sans (*Indenrigsministeren* [Sigurd Berg]: For at kunne gøre det i rette Øjeblik!) . . . . . Ja, jeg har nu den Opfattelse, at de pædagogiske Resultater, der opnaas ad den Vej, meget ofte er i høj Grad omdisputable. Man naar almindeligvis ikke noget ad den Vej. Jeg har i min Virksomhed som Børneopdrager gjort den Erfaring, at hvis man ikke har andet end disse „slaaende“ Argumenter at virke med, saa er man ude paa Fallittens Rand og kan i mange Tilfælde godt pakke sammen. Og hvad der er rimeligt og rigtigt, naar der er Tale om Børn under 14 Aar, tror jeg vil være det i endnu højere Grad og have endnu mere Almengyldighed, naar der er Tale om Drengene i Alderen fra 14 til 16 Aar. Overfor dem tror jeg, at den Slags Midler i de allerfleste Tilfælde vil virke lige i modsat Retning af det, der er tilsigtet. For øvrigt vil jeg gerne sige, at det at anvende den Slags Midler i Almindelighed ikke sker efter en pædagogisk Overvejelse. Det er den store Anke mod denne Anvendelse, at man griber til den, som jeg sagde forleden Dag, fordi man har disse Midler ved Haanden, men ikke efter moden Overvejelse, og efter at man har klaret for sig selv, at dette Middel bør sættes ind i visse bestemte Tilfælde. Man bruger det kun, fordi det er en nem Maade at afgøre Sagen paa. Derfor tror jeg ogsaa, at man i Lovforslaget bør gaa bort fra Brugen deraf. Og jeg synes for øvrigt, at den højtærede Indenrigsminister var i nogen Grad inkonsekvent, naar han udtalte, at dette efter hans Mening udmærkede pædagogiske Middel skulde